

съ високи амфитеатри, съ централна бетонирана трибуна, на горния ѝ край има голѣма тераса, където сж оградени около десетъ ложы. Тамъ изглежда, че сж седнали официални лица. На предната желѣзна ограда на ложитѣ сж прехвърлени пѣстри килими. На срещуположната трибуна е музикантския павилионъ. Отъ дветѣ му страни сж дигнати дветѣ национални знамена съ специални мѣста за картонитѣ, които показватъ резултата на двата тима. Атлетическата листа е опасла като лента голѣмото игрище. Виждатъ се ясно и дветѣ футболни врати, оградени съ мрежи, които задържатъ топката, когато я вкаратъ въ вратата, за да не се оспорва, има ли или нѣма вкаранъ голъ. Вижда се най-после и цѣлата публика, вижда се всичко, разбирашъ ли, Иво, — разпалено изреждаше Чавдаръ всичко, което виждаше отъ високата безплатна ложа.

Скоро на игрището излѣзоха двата тима. Изсвириха се и двата национални химна. И тримата наблюдатели изслушаха на крака „Шуми Марица“ и унгарския националенъ химнъ. Но нали за първи пътъ тѣ бѣха смѣнили мѣстата си отъ стадиона, насмалко щѣха да се обърнатъ надолу съ главата, когато искаха, следъ изсвирването на двата химна, да седнатъ на мѣстата си. Следъ това премеридие тримата другари се хванаха по здраво за клонитѣ и вторачиха погледъ въ живата игра на двата тима.

Измина първото полувреме на състезанието, което създаде и на тримата гратисции не по-малко опасни положения. На българския голъ, който бѣше вкаранъ отъ българския тимъ около 28-та минута, третиятъ другаръ отъ компанията — Асенъ,